



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. maj 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2011-732-0001
Dok.: 415074

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. april 2012.

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. april 2012 fra Debitor Registret, jf. B 3 - bilag 3.”

Svar:

I den henvendelse, der er omtalt i spørgsmålet, foreslår Debitor Registret, at der gives personer mulighed for at få registreret i CPR, at vedkommende har været udsat for identitetstyveri eller har problemer med at administrere sin økonomi.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, hvor lovgivningen om CPR hører under. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i den anledning oplyst følgende:

”Økonomi- og Indenrigsministeriet forstår forslaget således, at formålet med registreringen i CPR er, at oplysninger herom via CPR stilles til rådighed for erhvervsvirksomheder til brug for erhvervsvirksomhedernes kreditvurdering og identitetskontrol i den forbindelse.

Det foreslås i henvendelsen fra Debitor Registret, at den foreslåede ordning administreres på tilsvarende vis som ordningen vedrørende navne- og adressebeskyttelse.

Efter CPR-lovens § 28 har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, medmindre der er særskilt hjemmel hertil, jf. CPR-lovens § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, § 43, stk. 1, og § 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Efter CPR-lovens § 1 er formålet med CPR-loven bl.a. at sikre, at CPR indeholder grundlæggende personoplysninger om enhver, der har et personnummer. Navne og adressebeskyttelse har en sådan sammenhæng med registreringen af grundlæggende persondata om navn og adresse i CPR, at det er fundet rigtigst at regulere beskyttelsen heraf i CPR.

Oplysning om, at en person har været udsat for identitetstyveri henholdsvis ønsker at begrænse egen adgang til misbrug og kredit, har ikke på tilsvarende vis en naturlig sammenhæng med de grundlæggende persondata, som registreres i CPR.

Der er ikke i CPR-lovgivningen i dag hjemmel til at registrere data om, at en person har været udsat for identitetstyveri henholdsvis frivilligt ønsker at begrænse egen adgang til misbrug og kredit. Der er endvidere ikke hjemmel til at videregive sådanne oplysninger til private virksomheder m.v. Indførelse af en sådan ordning vil kræve tilvejebringelse af lovhjemmel.

Efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse vil det være rigtigst, at nærmere overvejelser om indførelse af en ordning for erhvervslivets anvendelse af oplysninger om identitetstyveri henholdsvis eventuelle oplysninger om personer, som frivilligt ønsker at begrænse egen adgang til misbrug og kredit, afklares i den erhvervsrettede lovgivning. Ministeriet finder således ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at overveje indførelse af en ordning, hvor data herom registreres i CPR.

Efter CPR-lovens § 29, stk. 3, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få indsat en markering i CPR om, at den pågældende frabeder sig henvendelser, der sker i markedsføringsøjemed. Det bemærkes i den forbindelse, at det nærmere indhold af markedsføringsbeskyttelsens omfang og erhvervslivets forpligtelse til at respektere en sådan beskyttelse er reguleret i markedsføringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 20. januar 2012. Det er således alene selve registreringen af markedsføringsbeskyttelse, jf. CPR-lovens § 29, stk. 3, som er reguleret i CPR-loven.”

Der kan i forlængelse heraf henvises til Justitsministeriets besvarelse af 16. april 2012 af spørgsmål nr. 7 vedrørende beslutningsforslaget, hvor muligheden for en ordning med frivillig registrering i kreditoplysningsbureauer er nærmere omtalt.